

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29.9.2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Skalské a soudců přísedících Vlasty Kaczyńské a Jiřího Navrátila **takto:**

Obžalovaný

Martin K.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

je vinen, že

v době od roku 2008 do ledna roku 2014 v bytě v xxx na ul. xxx a v rodinném domě v xxx na ul. xxx, tedy na místech, kde společně žil se svou manželkou a jejich šesti dětmi, ve snaze po nízkém ukájení sexuálního pudu, využil svého nadřazeného postavení a autority otce vůči poškozené V. K., nar. xxx, a tuto přes její výslovný nesouhlas opakovaně, v intervalech jednou až čtyřikrát za měsíc, přiměl, nejprve pod záminkou, že dané jednání je zcela normální a běžné, později využívaje toho, že

se jedná o osobu, která byla v péči psychiatra, tvrzením, že pokud se někomu svěří, tak jí stejně jako duševně nemocné nikdo neuvěří, a navíc ještě od něho dostane, k tomu, aby s ním sledovala pornografické filmy, svlékala se před ním, obnaženou ji pak osahával na intimních místech, zasouval jí penis mezi prsa, kdy takto u něho opakovaně došlo k vyvrcholení, na základě jeho požadavku se ho poškozená dotýkala na obnaženém těle, ve třech případech mu provedla felaci pohlavního údu a opakovaně mu třela pohlavní úd až do jeho vyvrcholení, přičemž tomuto se podvolila pouze z toho důvodu, že měla obavy, že se v případě odmítnutí začne obžalovaný dopouštět stejného sexuálně motivovaného jednání vůči jejím mladším sestrám, současně i přes svůj věk a povědomost o sexuálním životě nebyla schopna se jeho jednání účinně bránit, když byla vůči jeho osobě, jakožto otci, v podřízeném postavení, byla na něm finančně závislá, což bylo umocněno tím, že neměla možnost faktického řešení dané situace, když ji obžalovaný přesvědčil o tom, že jí nikdo pro její předchozí psychické problémy neuvěří, zvláště v rodině silně věřících praktikujících katolíků, kde se předpokládá dodržování striktních pravidel v sexuální oblasti všech jejich členů, tedy i obžalovaného, který se sexuálně motivovaného jednání vůči své dceři dopustil přesto, že si byl vědom svých povinností plynoucích mu ze závazků, které mu vyplývaly z postavení otce žijícího s poškozenou ve společné domácnosti, zahrnujících rovněž péči o její citový a mravní vývoj, jakožto i možného negativního dopadu svého jednání na její další vývoj, zejména v oblasti sexuální, přičemž fakticky v důsledku jeho jednání došlo u poškozené V. K. k trvalé změně osobnosti po posttraumatické stresové poruše projevující se depresemi, sebepoškozováním, poruchami soustředění, poruchami sebepojetí, sociálním stažením a neschopností vytvářet vazby s osobami opačného pohlaví, přetrvávající přes vyhledanou odbornou psychiatrickou a psychologickou pomoc do současnosti, což vedlo k významnému zhoršení kvality jejího života,

tedy

jednak

jiného donutil k pohlavnímu styku, zneužije jeho bezbrannosti, spáchal uvedený čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, na dítěti a

způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak

úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti, spáchal uvedený čin ze zavrženíhodné pohnutky a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

jednak

zločin znásilnění dle ustanovení § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

jednak

přečin ohrožování výchovy dítěte dle ustanovení § 201 odst. 1 písm. a), písm. d), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle ustanovení § 185 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradě způsobené škody poškozeným:

- Revírní bratrské pokladně, Zdravotní pojišťovně, Michálkovická č. 108, Slezská Ostrava peněžní částku ve výši **202.261,- Kč,**
- V. K., nar. xxx, trvale bytem xxx peněžní částku ve výši **634.605,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená V. K., nar. xxx, trvale bytem xxx se zbytkem svého nároku na náhradu škody **odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.**

ODŮVODNĚNÍ:

V průběhu dokazování, které bylo provedeno jak v přípravném řízení, tak také u hlavního líčení, bylo zcela jednoznačně prokázáno, že obžalovaný Martin K. se dlouhodobě dopouštěl trestného jednání, které je přesně specifikováno ve výroku rozsudku vůči své dceři V. K., nar. xxx, spočívající v tom, že přes výslovný nesouhlas poškozené ji přiměl - pod záminkou toho, že takové jednání je zcela normální a běžné - aby s ním sledovala pornografické filmy, svlékala se před ním, obnaženou ji pak osahával na intimních místech, zasouval jí penis mezi prsa, kdy takto u něho opakovaně došlo k vyvrcholení a na základě jeho požadavku se ho poškozená dotýkala na obnaženém těle a ve třech případech mu provedla felaci pohlavního údu a opakovaně mu třela pohlavní úd až do jeho vyvrcholení, přičemž takovému jednání se poškozená podvolila pouze z toho důvodu, že měla obavy, že se v případě odmítnutí začne obžalovaný dopouštět stejného sexuálně motivovaného jednání vůči jejím mladším sestrám, neboť v té době poškozená - společně s obžalovaným, svou matkou a dalšími pěti sourozenci - bydlela ve společné domácnosti. Současně je zřejmé, že poškozená, přes svůj věk a vědomost o sexuálním životě, nebyla schopna se jednání obžalovaného účinně bránit, když byla vůči jeho osobě, jakožto otci v podřízeném postavení a byla na něm rovněž finančně závislá, což bylo umocněno tím, že neměla možnost faktického řešení dané situace, když jí obžalovaný, mj. přesvědčil i o tom, že jí nikdo pro její předchozí psychické problémy nic neuvěří, zvláště v rodině silně věřících praktikujících katolíků, kde se předpokládá dodržování striktních pravidel v sexuální oblasti všech jejich členů, tedy i obžalovaného. Je také zřejmé, že obžalovaný se sexuálně motivovaného jednání vůči své dceři v období od roku 2008 do ledna 2014 dopustil i přes to, že si byl vědom svých povinností plynoucích mu ze závazků, které mu vyplývaly z postavení otce žijícího s poškozenou ve společné domácnosti, zahrnujících rovněž i péči o její citový a mravní vývoj, jakožto i možného negativního dopadu svého jednání na její další vývoj, zejména v oblasti sexuální, přičemž v důsledku jeho jednání došlo u poškozené V. K. k trvalé změně osobnosti po posttraumatické stresové poruše projevující se depresemi, sebepoškozováním, poruchami soustředění, poruchami sebepojetí, sociálním stažením a neschopností vytvářet vazby s osobami opačného pohlaví, které přetrvávají přes vyhledanou odbornou psychiatrickou a psychologickou pomoc do současné doby, což vede k významnému zhoršení kvality života poškozené.

Obžalovaný **Martin K.** v přípravném řízení využil svého zákonného práva, k věci nevypovídal a vyjádřil se k celému skutku až u hlavního líčení dne 17.8.2015. V rámci své výpovědi před soudem uvedl, že je mu líto a je ho hanba za to, co provedl, ale vše bylo úplně jinak a nemůže souhlasit s tím, co je uvedeno obžalobě státního zástupce. Popsal, že žil dlouhou dobu v manželství s Pavlou K. a z tohoto manželství se narodilo 6 dětí, přičemž dcera V. je nejstarší z nich. Byli věřící katolickou rodinou a pro něj byla rodina vším. Nebylo to tak, jak se uvádí v obžalobě,

že vše mělo začít již v roce 2008, ale bylo to až po narození dcery Jany v lednu roku 2010. Tehdy se svou manželkou nějakou dobu neměl intimní styk, neboť byla po porodu, byla unavená a podrážděná a někdy v té době se jednou v koupelně sprchoval, holil se a u toho si „udělal dobře“. V určitý okamžik do koupelny vešla dcera V. a při této činnosti jej uviděla. Proto následně za ní přišel do obýváku a mluvili spolu o těchto věcech a při tom se jí zeptal, zda už něco takového zkoušela a zda by to chtěla zkusit. Ona řekla, aby šel znovu do koupelny a tam se to stalo. Obžalovaný popírá, že by k intimním kontaktům s dcerou docházelo v intervalech uvedených v obžalobě, ale připustil, že „k tomu“ docházelo čtvrtletně, a to v letech 2010 až 2013. Stalo se to maximálně 4x až 6x. Pokaždé k tomu docházelo v koupelně v bytě na ul. xxx. V té koupelně se obžalovaný opřel o vanu, která byla naproti umývadla, poškozená dcera V. ho chytila za penis a udělala mu dobře. V okamžiku, kdy měl vyvrcholit, uchopil svůj penis do ruky a pod sprchou si ho následně opláchl. To bylo všechno. Naposledy k tomu došlo někdy v prosinci roku 2013. Na svou obhajobu dále obžalovaný uvedl, že v žádném případě dceru nenutil k tomu, aby se s ním dívala na video s porno tématikou, ani nedocházelo k žádným jiným sexuálním praktikám tak, jak jsou popisovány v obžalobě. Nikdy svou dceru k ničemu nenutil, vždy to bylo s jejím souhlasem a pokaždé jí za to dal nějakou finanční odměnu. Sám se bál, že se to provalí, a proto dceři dával peníze. Rovněž popřel, že by docházelo k obdobným praktikám jinde než v bytě na ul. xxx a z chování dcery dovozoval, že v té době již mohla mít sexuální zkušenost. K jednotlivým dotazům obžalovaný dále uvedl, že v okamžiku, kdy vyšla celá věc najevo, se dnes již bývalé manželce doznal, kdy jí řekl, že mezi ním a dcerou V. „něco“ proběhlo, ale neřekl konkrétně, co. Z jeho pohledu u dcery V. za celou dobu nedošlo k žádné změně v jejím chování. Popřel také, že by někdy dceři V. vyhrožoval, pokud se o jeho jednání někomu zmíní. Toho, že se V. sebepoškozuje, si zpočátku vůbec nevšiml a psychické problémy u ní zpozoroval až poté, kdy byla převezena do psychiatrické léčebny. Zmínil také skutečnost, že v době stěhování našel deník dcery V., z něhož vyčetl, že v určité době měla nějaké problémy se svým učitelem tělocviku v souvislosti s její nadváhou, kdy se z toho trochu „hroutila“. Dcera V. si deník psala v tajném jazyce - tajnými znaky - které rozkódoval, a proto ví, že tam uváděla své problémy. Tento deník jí předal. Obžalovaný vyslovil také svou domněnku, že trestní oznámení na jeho osobu bylo podáno v okamžiku, kdy jeho bývalá manželka chtěla manželství s ním ukončit, a to z důvodu známosti s jiným mužem - nějakým H. - o jehož existenci se dozvěděl prostřednictvím své sestry z Facebooku. Také dcera V. mu v té době, při jedné příležitosti, řekla, že ho jednou stejně zničí. O osobě muže jménem H. se obžalovaný dále zmínil také v průběhu dalšího hlavního líčení dne 29.9.2015, kdy předložil určité materiály, které objevil na portálu Facebook a rovněž přepis SMS zpráv, z nichž vyplývá, že jeho bývalá manželka v určitém kontaktu s nějakým panem H. byla a sdělovala mu informace o rodině, dluzích, vztazích, apod. Rovněž u tohoto hlavního líčení předložil soudu deníky své dcery V., které našel následně a domnívá se, že by mohly mít vliv na jeho obhajobu.

Svědkyně a současně poškozená **V. K.** byla v přípravném řízení vyslechnuta jako svědkyně dle ustanovení § 158 odst. 2 tr. řádu, to za podmínek ustanovení § 158a tr. řádu, dne 23.7.2014, tj. před sdělením obvinění obžalovanému. Znovu se svědkyně zcela shodně, obsáhle a poměrně podrobně k celé věci vyjádřila také u hlavního líčení dne 17.8.2015, kdy její výslech byl proveden v nepřítomnosti obžalovaného v souladu s ustanovením § 209 tr. řádu, a to zejména s ohledem na

závěry znalkyň z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, které na její osobu vypracovaly znalecký posudek. Obžalovaný Martin K. byl však přítomen jejímu výslechu v oddělené místnosti, kde průběh výslechu sledoval obrazem i zvukem na monitoru počítače, jež byl s jednací síní propojen a měl možnost obžalované klást dotazy.

Svědkyně V. K. u hlavního líčení, po řádném poučení, nevyužila svého zákonného práva odmítnout výpověď a v trestní věci svého otce spontánně uvedla, že žila se svými rodiči v bytě v Orlové a zpočátku bylo všechno pohodové, jako v každé jiné rodině. Někdy kolem xxx. roku jejího věku však po ní začal otec, tj. obžalovaný, chtít, aby se s ním dívala na porno filmy a následně také, aby na něj sahala. K tomu všemu docházelo v bytě v xxx. Postupně také chtěl, aby „mu ho honila“ v koupelně. Později z tohoto důvodu začala docházet za školní psycholožkou - asi v xxx letech svého věku - avšak pravdu nikomu neřekla, neboť měla strach kvůli sourozencům, že by se jim mohlo stát něco podobného, pokud by něco řekla. Bála se, že by jim otec také něco udělal. Otec jí vždy říkával, že když něco řekne, dostane přes hubu a že jí stejně nikdo neuvěří. Proto nic neřekla ani školní psycholožce. Tato ji poslala za psychiatrem, odkud byla převezena také do léčebny v Opavě. Rovněž v léčebně nesdělila pravou příčinu svých problémů a byla tam asi měsíc, kdy potom už nechtěla v léčebně zůstat, neboť si uvědomila, že nemá dohled nad svými sourozenci, a proto podepsala revers a odjela domů. Do léčebny pro ni přijel otec a už na zpáteční cestě po ní opět požadoval, aby „mu ho honila“. Proto mu vyhověla. Vždy, když otci nechtěla vyhovět, jí řekl, že ji stejně budou mít za blázna a nikdo jí neuvěří. Vše proto pokračovalo dále. Nikomu nedošlo, co se děje, nikdo nic nevěděl. Spontánně také svědkyně v rámci své výpovědi uvedla, že časem také otec chtěl, aby mu ho „kouřila“, což udělala asi 3x, ale bylo jí z toho špatně, a proto to už více dělat nechtěla. Také v několika případech si otec sedl na ni, svůj penis vložil mezi její prsa a takto se uspokojil. Ke konkrétním dotazům svědkyně dále uvedla, že ke kontaktu mezi ní a otcem docházelo většinou v bytě v xxx, v jednom případě v autě při cestě z léčebny domů a několikrát k tomu došlo i v rodinném domku v xxx. Většinou ale k intimním kontaktům docházelo v bytě, a to v době, kdy sourozenci byli v kroužcích. Vše začalo tím, že otec jí chtěl ukázat nějaký porno film a pak už to „jelo“. Sledování porno filmů proběhlo vícekrát, to bylo ze začátku. Intimní styk jako takový jí otec rovněž navrhl, ale nikdy k němu nedošlo. Impulsem k tomu, že se s celou věcí nakonec svěřila své matce, byla obava o sestry. Rodina se totiž v určité době přestěhovala do rodinného domku v xxx a poškozená sama, kvůli své práci, bydlela v původním bytě v xxx. Své sourozence již tak často nevídala a bála se, aby se otec obdobného jednání nedopustil i vůči mladším sestrám. Její tři sestry jsou ve věku xxx a xxx let. Dále má také dva bratry, kdy bratr Lukáš je zdravotně postižený, bydlí s matkou a má xxx let, bratr Martin má xxx let a bydlí s otcem. Poškozená také uvedla, že před sexuálními aktivitami s otcem nikdy před tím žádnou sexuální zkušenost s jiným mužem neměla a ani v současné době žádnou známost nemá. Navštěvuje psycholožku Mgr. Drahomíru N. i psychiatričku Katarzynu K. Svědkyně rovněž potvrdila, že když vyšla celá věc najevo, otec nejdříve zapíral, ale potom řekl, že se moc omlouvá, že jediný, kdo mu „držel ptáka“, byla svědkyně a její matka. K dalším dotazům - ohledně doby páchání trestné činnosti - svědkyně znovu specifikovala, že vše začalo v jejích xxx letech - neví, kdy přesně a trvalo to do ledna 2014. Počátek období si pamatuje proto, že tehdy chodila do 2. ročníku střední školy. Následně v lednu 2014, kdy znovu obžalovaný požadoval sexuální praktiky, tak už se „šprajcla“ a řekla mu, že ne. Pak asi dva měsíce na to vše oznámila své psycholožce

a následně matce. Ke kontaktům s otcem docházelo vždy, když byla sama doma. V té době totiž matka poškozené pravidelně jednou týdně chodila do školy a sestra mívala tréningy. Svědkyně si nepamatuje a neumí přesně říct, kdy konkrétně ke kontaktům s jejím otcem docházelo, ale bylo to vždy, když zůstali doma sami. Zdůraznila, že otec jí vždy říkal, že pokud něco řekne, dostane přes držku a stejně jí nikdo neuvěří, protože je blázen. Ke své osobě svědkyně dále uvedla, že než všechno začalo, věnovala se krasobruslení, hrála na klavír a měla mnoho kamarádů. Později už však bývala raději sama, měla strach kdekoliv chodit, přibírala na váze a začala se také sebepoškozovat, když neviděla jiný způsob, jak „to ze sebe dostat“. Připadala si špinavá. K otázce kapesného svědkyně potvrdila, že jako děti od svých rodičů kapesné dostávali, ale žádnou finanční odměnu - navíc - od otce nikdy neobdržela. Uvedla také, že jejich rodina je věřící a v dřívější době pravidelně chodívali v neděli do kostela, ale poté, kdy všechno vyšlo najevo, už to tak není. Ona sama ke zpovědi nechodila, pouze jednou tam jít chtěla a vše říct, ale nakonec jí bylo trapně, a proto to neuskutečnila. K charakteristice svého otce obžalovaná u hlavního líčení uvedla, že v dětství se k ní nechoval hrubě, nebyl agresivní a byl spíše hodný. Choval se tak jako jiní rodiče. Nikdy otci neřekla, že ho zničí a nikdy také po něm nechtěla za prováděné sexuální praktiky nějaké peníze.

Obžalovaný Martin K. k výpovědi své dcery neměl žádné konkrétní otázky, a pouze uvedl, že nesouhlasí s tím, co vypověděla, neboť některé věci neodpovídají tomu, co společně prožili.

Svědkyně **Pavla K.** byla manželkou obžalovaného Martina K. a v přípravném řízení i u hlavního líčení shodně uvedla, že jejich manželství bylo bezproblémové, trvalo 23 let a mají spolu šest dětí. Vše se změnilo v březnu 2014, kdy se svědkyně od své dcery V. dozvěděla, co se mezi ní a obžalovaným stalo. Dcera V. tehdy ležela v pokojíku, byla uplakaná a svědkyně na ni naléhala, aby se jí svěřila, co ji trápí. Nejprve jí dcera V. nechtěla nic říct s tím, že by se u nich doma všechno pokazilo. Následně se jí ale svěřila, že ji obtěžuje taťka a pro svědkyni to byl neskutečný šok. Ptala se dcery V., jak konkrétně ji taťka obtěžuje, kdy ona jí začala popisovat, že ji taťka osahává a že ji nutí, by osahávala i ona jeho. Svědkyně se na podrobnosti neptala a nedokázala si něco takového vůbec představit. Poté jí dcera V. řekla, že to trvalo roky, což svědkyni šokovalo úplně. Poté se obžalovaný vrátil domů v odpoledních hodinách a svědkyně se ho na celou věc zeptala. On to nejdříve popřel s tím, že si dcera vymýšlí, poté z místnosti odešel, za chvíli se vrátil a byl ubrečený. Bylo na něm poznat, že se něco děje. Tehdy svědkyni řekl, že se něco stalo, co se stát nemělo, že něco zkusil a vyšlo mu to. Ten den mezi sebou detaily nerozebírali. Svědkyně se jak obžalovaného, tak i dcery V. ptala, zda ji znásilnil, ale oba shodně uvedli, že ne. Obžalovaný jí pouze řekl, že dcera V. držela v ruce jeho „ptáka“. V následujícím období bylo na obžalovaném vidět, že ho sebralo, že celá věc vyplula na povrch, kdy se omlouval a prosil, aby to zase dali dohromady. Svědkyně si však nedokázala představit, co by bylo dále a zda by se to nemohlo opakovat i vůči mladším dětem. Dohodli se proto, že budou bydlet odděleně. Pak se také dohodli na tom, že se rozvedou a celou věc nechtěli před nikým řešit, neboť oběma byla hanba, byla to ostuda. K podání trestního oznámení proto došlo až v době, kdy začaly vyzvídat sociální pracovnice v rámci řízení o styku nezletilých dětí s otcem. Svědkyně totiž chtěla, aby obžalovaný děti vídal pod dohledem nějaké další dospělé osoby. Proto se svědkyně sociálním pracovnicím svěřila, čeho se obává a na to jí bylo sděleno, že tyto závažné záležitosti nelze řešit pouze v rodinném kruhu, dcera V.

byla předvolána na sociální odbor, kde s ní celá věc byla rozebrána a sociální pracovnice jí pomohly sepsat trestní oznámení na obžalovaného. Dcera V. původně trestní oznámení vůbec nechtěla podávat a pouze si přála, aby se s otcem už nevídala a aby bydleli odděleně. Ke konkrétním dotazům svědkyně upřesnila, že při rozhovoru s dcerou V. jí tato sdělila, že obžalovaný před ní onanoval a také ona ho musela rukou uspokojovat. Také řekla, že ho uspokojovala i orálně a že jí obžalovaný vkládal svůj penis mezi prsa. Více tyto věci nerozebíraly. Svědkyně rovněž připustila, že poslední roky měli s obžalovaným problémy v intimní oblasti. Obžalovaný byl totiž poměrně náročný a rozcházeli se v tom, co a jak budou dělat. Nic si však nevynucoval násilím. Spíše na něm bylo vidět, že když sex neměl, byl podrážděný a protivný. Když mu ale svědkyně vyhověla, byl spokojený. Pro obžalovaného byl sex prvořadý. Proto svědkyně v podstatě plnila manželskou povinnost, aby byl doma klid. Svědkyně se rovněž vyjádřila k uspořádání majetkových poměrů po rozvodu manželství i bydlení jednotlivých dětí, kdy potvrdila, že syn Martin bydlí s obžalovaným, často se navštěvují a je u něj spokojený. S dcerou V., dle jejího názoru, nikdy nebyly žádné výchovné problémy, měla mnoho kroužků, byla veselá a hodně pomáhala i s mladšími sourozenci. Asi ve 2. ročníku střední školy se však změnila - přestala se věnovat svým kroužkům, byla uzavřena a uplakaná. Když se jí zeptala, proč došlo k takové změně, jen pokrčila rameny a nic neřekla. Teprve v okamžiku, kdy byla převezena do psychiatrické léčebny, se svědkyně dozvěděla o jejích psychických problémech a o skutečnosti, že již dříve docházela za psycholožkou ve škole. V minulosti dcera měla přítele, který se jmenoval Tomáš, ale nakonec se rozešli a svědkyně se domnívá, že to bylo proto, že dcera V. nebyla schopna intimního styku s ním. V současné době žádného přítele dcera V. nemá. K dotazu obhajoby také svědkyně potvrdila, že dcera V. jí následně sdělila, že když otce později odmítala s tím, že všechno řekne, tak jí sdělil, že jí stejně nikdo neuvěří, že je cvok a on z ní udělá blázna. Také jí samotné následně obžalovaný sdělil, že stejně dá dceři V. jednou přes držku.

Svědkyně **Eva P.** je bývalou tchýní obžalovaného a také tato svědkyně v přípravném řízení i u hlavního líčení potvrdila zcela shodné skutečnosti. Uvedla, že někdy v březnu 2014 jí telefonovala dcera - svědkyně Pavla K. - a sdělila jí, že se bude rozvádět. Byl to pro ni šok a svědkyně chtěla znát důvod rozvodu. Napadlo ji, že si obžalovaný našel nějakou jinou ženu. Dcera jí však po telefonu nic říci nechtěla a nakonec jí sdělila, že se stalo něco mezi obžalovaným a dcerou V. Tehdy asi do hodiny za ní přijel do práce obžalovaný, byl zničený, měl svěšenou hlavu a svěřil se jí, že se stalo něco, co se stát nemělo a že se to stalo s dcerou V. Svědkyně se nechtěla vyptávat na detaily a stačilo jí, že „něco“ bylo. Pro ni v tu chvíli bylo nepodstatné, jak to udělal, protože nic takového nikdy udělat neměl. Následně obžalovaný svědkyni v práci navštívil ještě jednou v pozdější době, kdy si myslel, že se vše vyřeší v rodinném kruhu, všechno se smaže a budou žít dále. Svědkyně mu však sdělila, že to asi nepůjde a že její dcera - Pavla K. - mu něco takového neodpustí. K soužití obžalovaného s Pavlou K. svědkyně žádné bližší skutečnosti neuvedla s tím, že je příliš často nenavštěvovala, neboť ona sama v té době byla zaměstnána. Navíc v minulosti mezi nimi došlo k rozepři v době, kdy čekali 4. nebo 5. dítě a svědkyně se domnívala, že v dnešní době není vhodné mít tolik dětí. K osobě vnučky V. svědkyně uvedla, že dříve docházela do více kroužků, hrála na klavír a věnovala se krasobruslení. Změny nálad u ní zaznamenala v pozdější době a následně ve 3. ročníku učiliště byla vnučka převezena také do léčebny v Opavě. Co bylo důvodem její hospitalizace, se svědkyně nedozvěděla.

Svědkyně **Júlia M.** je matkou obžalovaného a také ona, po řádném poučení, nevyužila svého práva odmítnout výpověď a k věci vypovídala v přípravném řízení i u hlavního líčení. Uvedla, že s rodinou svého syna - obžalovaného - se příliš nenavštěvovali a o tom, co se stalo, se dozvěděla od obžalovaného. Přišel za ní jednou s pláčem s tím, že ho dcera V. obvinila, že ji zneužil. Obžalovaný jí pouze řekl, že se koupal, V. za ním přišla do koupelny a nic dalšího se nestalo. Tyto skutečnosti svědkyně uvedla u hlavního líčení dne 17.8.2015 a poté jí byla přečtena část výpovědi z přípravného řízení (č. l. 67 - poslední odstavec), v níž svědkyně popsala, že se jí obžalovaný svěřil, že proběhly jen nějaké dotyky a sexuální styk žádný nebyl. Svědkyni bylo trapné se na cokoliv dalšího vyptávat. Po přečtení této části výpovědi z přípravného řízení pravdivost této výpovědi svědkyně potvrdila i u hlavního líčení. Svědkyně nevěří, že by obžalovaný něco takového udělal a domnívá se, že snacha - sv. Pavla K. - se chtěla rozvést, a proto celou záležitost s dcerou V. na obžalovaného „nahrály“, aby po rozvodu měla snacha děti ve své péči. Na Internetu se totiž objevila informace, že snacha měla nějakého přítele, a proto se asi chtěla rozvést. Jednalo se o muže jménem Ivo H. Tuto informaci z Internetu zjistila dcera svědkyně - Šárka K. Dle názoru svědkyně byla poškozená V. spíše samotářská, při občasných návštěvách se zavírala do pokojíku s ostatními dětmi.

Svědkyně **Šárka K.** je sestrou obžalovaného a rovněž ona, po řádném poučení, vypovídala v přípravném řízení i u hlavního líčení v tom směru, že se domnívá, že obžalovaný s její bývalou švagrovou žádné problémy neměli a byli klasickou normální rodinou. Ona sama je pouze o 5 let starší než poškozená V. K. V minulosti proto, co by dítě, často jezdívala do rodiny obžalovaného na prázdniny a s poškozenou V. si hrála. V pozdější době se od obžalovaného dozvěděla, že se bude rozvádět a že důvodem je nějaký problém s dcerou V. Ona sama neví, o co konkrétního se mělo jednat, kdy obžalovaný jí pouze sdělil, že byl v koupelně a dcera V. mu tam vešla. Tak to mělo nějak začít, ale co konkrétně se tam dělo, svědkyně neví. Ani to vlastně vědět nechtěla. Řekla obžalovanému, že je to jejich věc a ona o tom nepotřebuje vědět více. O tom, že by mezi obžalovaným a poškozenou V. docházelo k nějakým intimnostem, jí obžalovaný nic neříkal. Pouze jí sdělil, že nic neudělal a brečel u toho. Ona sama o celé události nehovořila ani s V. K., přestože se několikrát potkaly. V minulosti také slyšela o tom, že se V. K. sebepoškozovala a z tohoto důvodu byla také v psychiatrické léčebně. V dřívější době si také všimla, že na svém Facebook profilu měla V. EMO obrázky a neví, zda vyznávala tento styl. Rovněž si vzpomíná, že jí v minulosti obžalovaný říkal, že má podezření, že jeho manželka má přítele - nějakého Horáka. Svědkyně sama ze zvědavosti našla na FB profil osoby jménem Ivo H. z Ostravy, který měl v přátelích Pavlu H. Když se podívala na FB profil Pavly H., tak tam na jedné fotce byl pár, který se objímal a žena se svědkyni jevila postavou jako její švagrová. I z následné písemné komunikace nabyla dojmu, že se skutečně jedná o přítele její švagrové.

K výslechu u hlavního líčení dne 29.9.2015 byl předvolán jako svědek také **Martin K. ml.**, který je synem obžalovaného a v současné době s ním bydlí ve společné domácnosti. Tento svědek však po řádném poučení využil svého zákonného práva a v trestní věci svého otce vypovídat odmítl.

Již v přípravném řízení byli obžalovaný Martin K. i poškozená V. K. vyšetřeni znalci - psychiatrem a psychologem a závěry svých zjištění a písemně

vypracovaných znaleckých posudků jednotliví znalci konstatovali u hlavního líčení dne 17.8.2015.

V případě obžalovaného Martina K. psychiatrické vyšetření obžalovaného provedla znalkyně **MUDr. Šárka Grussmannová** a uvedla, že obžalovaný netrpí duševní poruchou a rovněž u něj nebyla zjištěna ani sexuální deviace, která by vedla ke snížení jeho schopnosti rozpoznat nebezpečnost svého jednání a své jednání ovládat. Obě tyto schopnosti byly plně zachovalé, a proto znalkyně nenavrhuje ani žádnou formu ochranné léčby. V rámci vyšetření obžalovaného nebyly shledány žádné sexuální anomálie. Obžalovaný je heterosexuálně orientován na dospělé ženské objekty. V rámci vyšetření obžalovaný znalkyni uvedl, že s poškozenou došlo k intimním kontaktům v nepravidelných intervalech, avšak až od xxx let jejího věku. Obžalovaný připustil znalkyni, že poškozená mu měla provádět, a to za úplatu, masturbaci jeho pohlavního údu. O jiných praktikách se obžalovaný nezmiňoval. On sám se poškozené dotýkal na prsou.

Znalkyně **Mgr. Nina Grossmannová** v psychologické části znaleckého posudku uvedla, že v případě obžalovaného se jedná o osobu, která se v sociálnu umí velmi dobře kontrolovat, volí nekonfrontační formy řešení a vyhýbá se konfliktům. Pouze v oblasti naplňování sexuálních potřeb byly zachyceny sklony reagovat podrážděně a mrzutě v případě, že mu není vyhověno. Nenese známky hrubších abnormit - typu poruchy osobnosti, pouze byly zachyceny dílčí známky nezralosti, a to zejména v oblasti socio-emoční. Týká se to především oblasti nižších pudů, impulzů, kde dominuje egoismus a tlak na naplňování vlastních potřeb. Potřeby a pocity protistrany má obžalovaný sklon spíše bagatelizovat a nezohledňovat. Chudá je jeho schopnost introspekce. Odtud je jednostranné idealizované sebepojetí a sklon spíše vytěsňovat a popírat problematičtější stránky své osoby. Obžalovaný disponuje teoretickým povědomím o žádoucích normách v sociálnu, včetně nepřijatelnosti incestního chování, avšak zároveň byly zachyceny výrazné obranné strategie, kterými si své chování vůči dceři vnitřně obhájil. K dobré diagnóze resocializace patří přiznání si svých chyb, avšak tento moment je lehce problematický. Obžalovaný je vybaven dostatečným rozumovým nadáním, je schopen regulovat své chování v oblastech, které jsou pro něj osobně významné, takže pokud bude ochoten pracovat na přiměřenějším náhledu na svoji osobu, a to zejména v oblasti naplňování sexuálních potřeb, pak je pravděpodobné, že by se podobného chování mohl v budoucnu vyvarovat. Z pohledu znalkyně se jedná o jedince spíše pudově založeného, prosazujícího si naplňování sexuálních potřeb. V jeho chování znalkyně zaznamenala obranné mechanismy, a to pohotovost racionalizovat své jednání, bagatelizovat jej a vytěsňovat dopady a skutečný význam svého chování. Byla u něj zachycena zvýšená aktivita obranných mechanismů typu popírání, vytěsňování a sklon k bagatelizaci. Brání se přiměřenému připuštění si vlastních selhání a chyb. Nelze u něj vyloučit ani blokování informací, a to v rámci ochrany své osoby. Ke konkrétnímu dotazu svědkyně doplnila, že v případě obžalovaného se jedná o jedince, pro kterého intimní soužití a uspokojení pudových potřeb je velmi důležité. Obžalovaný teoreticky ví, že incestní chování je nežádoucí, ale v rámci pohovoru s ním o této otázce vždy z jeho strany následovala alibizační produkce typu - bylo to po dohodě. Obžalovaný si dovede vždy najít nějaké vysvětlení a skutek zracionalizovat.

Poškozená V. K. byla vyšetřena znalkyněmi MUDr. Marií Foltýnovou a PhDr. Ludmilou Mrkvicovou, které taktéž výsledky svého znaleckého zkoumání osobně přednesly v rámci hlavního líčení.

Znalkyně **MUDr. Marie Foltýnová** jednoznačně uvedla, že v době znaleckého zkoumání nebyla u poškozené přítomna žádná vážná duševní porucha či choroba, která by měla vliv na její schopnost správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. V minulosti u ní byla diagnostikována akutní polymorfní psychotická porucha se schizofrenními symptomy a v té době mohl být její kontakt s realitou částečně narušen. Tato porucha však trvala pouze maximálně několik týdnů. V době znaleckého zkoumání byly na poškozené patrné přetrvávající osobností změny, jako důsledek prožitého psychotraumatu, tedy posttraumatické stresové poruchy. Nyní projednávaná událost vedla k psychotraumatizaci, u poškozené se objevila řada psychických potíží, které se dají shrnout do skupiny symptomů posttraumatické stresové poruchy. Objevily se deprese, sebepoškozování, poruchy soustředění, poruchy sebepojetí. Z tohoto důvodu byla nutná následná péče psychiatrická i psychologická. U poškozené došlo k významné změně v jejím sociálním fungování ve smyslu sociálního stažení, k neschopnosti vytvářet citové vazby s osobami opačného pohlaví. Tím došlo k významnému zhoršení kvality jejího života a tyto následky na psychice lze z medicínského hlediska hodnotit jako těžkou újmu na zdraví. Vzhledem k psychickým potížím poškozené je nezbytné, aby na ni bylo pohlíženo jako na zvlášť zranitelnou oběť, tzn. pokud by měla být vyslýchána u hlavního líčení, je třeba zajistit takové podmínky, které nezhorší její aktuální psychický stav. Znalkyně ke konkrétnímu dotazu také uvedla, že komunikace s poškozenou je poněkud obtížná, kdy o běžných věcech týkajících se normálního běžného života, je schopna hovořit, ale problém nastává ve chvíli, kdy má hovořit o tom, co prožívala. Je to proto, že jako typická oběť zažívá pocity viny, že se do takové situace vůbec dostala. Ze znaleckého vyšetření vyplynulo, že poškozená měla pubertální lásku v 8. třídě, poté si ve svých xxx letech našla přítele, ale vztah skončil rozchodem ve chvíli, kdy mělo dojít k pohlavnímu styku. Poškozená není schopna navazovat kontakty a začít pohlavní život. V době znaleckého zkoumání nebyla schopna vytvářet vztahy s opačným pohlavím. V dřívější době byla poškozená velmi aktivní a společenská, a to ještě i na počátku dospívání, ale pak došlo ke zlomu, kdy se stáhla a přestala sociálně fungovat. Znalkyně taktéž doplnila, že v rámci svého vyšetření a vypracování znaleckého posudku měla k dispozici mj. i dokumentaci týkající se hospitalizace poškozené v psychiatrické léčebně, jakož i dokumentaci o její ambulantní léčbě u MUDr. S. Ke konkrétnímu dotazu obhájkyně, týkajícímu se akutní polymorfní psychotické poruchy, znalkyně uvedla, že tato porucha může být jedinou přechodnou atakou, která se objeví a má charakter i nějakých hlasových halucinací, následně odezní a dále se objevit již nemusí. Není však vyloučeno, že v dalším vývoji může dojít k rozvoji paranoidní schizofrenie. Jednoznačně však znalkyně uvedla, že v případě poškozené v době znaleckého zkoumání i v průběhu let, kdy navštěvovala psychiatrii, není ve zdravotnické dokumentaci nic takového popisováno. V době znaleckého vyšetření nebyla u poškozené zjištěná žádná paranoidita, žádné paranoidní obsahy, bludy, které by svědčily pro rozvoj paranoidní schizofrenie.

Znalkyně **PhDr. Ludmila Mrkvicová** pak v psychologické části svého posudku uvedla, že intelektové schopnosti poškozené jsou v pásmu průměru, její paměť je funkční ve všech složkách, což jí umožňuje na obecné úrovni správně vnímat,

pamatovat si a následně reprodukovat prožité události. Výpověď poškozené se ze znaleckého hlediska jeví jako popis skutečně prožitých událostí. Poškozená nemá zvýšenou fantazijní produkci, není zkreslená její výpověď např. ani návykovými látkami. Znalkyně neshledala, že by byla poškozená někým ovlivňována v tom, jak má vypovídat. Je jí pouze velmi nepříjemné o vyšetřované události hovořit. Proto vypovídá spíše kuse. Znalkyně neshledala tendenci k záměrnému blokování popisu událostí či zkreslování. K otázce osobnosti poškozené znalkyně uvedla, že se jedná o disharmonický vývoj osobnosti. V době znaleckého zkoumání neměla žádné psychotické projevy, avšak byla depresivně laděna. Má sklony k pesimismu a cynickým úvahám. Nepříjemné informace v ní vyvolávají nárůst subjektivního stresu. V oblasti chování má sklony k méně adaptabilnímu chování a reagování, narůstá u ní vnitřní tenze, kterou nedokáže vyřešit. Znalkyně také uvedla, že v průběhu znaleckého vyšetření měla poškozená na zápěstí lepenou ránu, a proto se znalkyně poškozené zeptala na sebepoškozování. Poškozená tuto skutečnost připustila a vysvětlila ji tím, že měla takovou tenzi ze znaleckého vyšetření, že se sebepoškozovala. Znalkyně jednoznačně uvedla, že u poškozené jsou patrny projevy typické pro oběť sexuálního zneužívání - nízké sebehodnocení a pocity viny. Poškozená má velmi nízké sebevědomí a pocit viny, že se do té situace dostala a že ji nedokázala zpracovat. Celá situace, kterou poškozená prožívala, byla komplikována mj. v tom, že se jednalo o osobu blízkou, kterou vnímala jako autoritu, a proto je naprosto nepravděpodobné, že by vyvinula dostatečný odpor k tomu, aby zabránila jednání obžalovaného. Poškozená se v průběhu vyšetření zabývala svým psychickým rozpoložením, stále hovořila o tom, že se necítí dobře, vyhýbá se sociálním kontaktům, je sociálně velmi stažená. V průběhu znaleckého vyšetření znalkyně neshledala, že by poškozená měla jakékoliv tendence mstít se obžalovanému. Ke konkrétnímu dotazu znalkyně také doplnila, že důvodem pro to, že celou záležitost nakonec poškozená, se značným časovým odstupem, oznámila, bylo to, že měla potřebu chránit mladší sestry. Obávala se, aby se sestry nedostaly do stejné situace, jako ona. Tento závěr je jednoznačný. Pokud jde o to, že událost neoznámila dříve, pak je v takovýchto případech spíše běžné, že oběti neoznamují události než, že by je oznamovaly. Oběť má totiž pocity viny a vyčítá si, že se sama do té situace dostala a nezvládla ji. Naléhavost ze strany otce byla pro ni něco, čemu nedovedla žádným způsobem odporovat. Ke konkrétnímu dotazu obhájkyně znalkyně dále také doplnila, že způsob, kterým poškozená vypovídala, rozhodně neukazoval na to, že by si něco vymyslela. Kostra události děje je stále shodná. To, že na začátku mohla říci nějaký detail a posléze ho neřekla nebo naopak, odpovídá přirozené výpovědi člověka, který popisuje něco, co zažil. Rozhodně to nebylo tak, že by si něco vymyslela a následně to vypovídala. Pro znalecké posouzení bylo významné také to, že emoční doprovod poškozené jednoznačně ukazoval na to, že popisuje něco, co zažila.

Jako důkaz soud vyhodnotil také některé listinné matriály, které byly v průběhu hlavního líčení předloženy stranám k nahlédnutí v souladu s ustanovením § 213 odst. 1 tr. řádu.

Jedná se zejména o jednotlivá **občanskoprávní rozhodnutí** Okresního soudu Karviná (č. l. 187-191, 237-238, 242-244), dokladující zejména skutečnost, že jednotliví nezletilí sourozenci poškozené V. K. byli rozhodnutím soudu již v měsíci listopadu 2014 svěřeni do péče matky Pavly K. a obžalovanému byla stanovena povinnost platit výživné. Z obsahu založeného rozsudku je zřejmé, že návrh na toto

rozhodnutí podala matka nezletilých - Pavla K. - dne 24.3.2014. Manželství Pavly K. a obžalovaného bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 2.2.2015, sp. zn. 19C 110/2014 a dalším rozhodnutím, které nabylo právní moci dne 4.6.2015, bylo rozhodnuto o zákazu styku obžalovaného s nezletilými dětmi N., J. a K. K. Z obsahu tohoto posledního rozhodnutí je zřejmé, že v tomto řízení podával návrh sám obžalovaný a domáhal se, aby byl oprávněn stýkat se s nezletilými dcerami v pravidelných intervalech, přičemž naopak matka - Pavla K. - s tímto návrhem nesouhlasila a žádala, aby soud vyslovil zákaz styku otce s nezletilými dětmi, čemuž soud vyhověl. Na č. l. 279-289 je založeno **odborné vyjádření** znalce MUDr. Petra Ročka, který stanovil výši náhrady škody uplatňované poškozenou V. K., a to na částku 51.372,- Kč v případě bolestného a na částku 583.233,- Kč v případě nemajetkové újmy, spočívající ve ztížení společenského uplatnění. V průběhu řízení před soudem byly vyžádány také **aktuální zprávy psycholožky** Mgr. N. **a psychiatra** Katarzyny K. ve vztahu k poškozené V. K., jež jsou založeny na č. l. 298 a 303. Ve zprávě Mgr. Drahomíry N., jež je datována dnem 14.9.2015, se jednoznačně uvádí, že u poškozené V. K. přetrvává změna osobnosti po traumatizující zkušenosti a přidruženou diagnózou je depresivní porucha. I přes poskytovanou psychologickou a psychiatrickou péči je traumatizace natolik rozsáhlá, že bude vyžadovat mnohaletou zdravotní péči. Prognóza zlepšení stavu je nejistá. Poškození bude mít zřejmě trvalé následky ve formě narušené schopnosti navazovat interpersonální vztahy a snížené kvality života. Poškozená v současné době trpí poruchou emočního ladění depresivního rázu, která je doprovázena sebevražednými myšlenkami a opakovaně dochází k sebepoškozování. Opakují se děsivé sny obsahově vázané na utrpěné trauma. Trpí závažnou poruchou sebehodnocení, má negativní odcizený vztah k vlastnímu tělu. Téměř neustále jsou přítomny pocity ohrožení, prázdnoty a beznaděje. Vzhledem k dlouhodobosti a závažnosti potíží je omezeno i její uplatnění v zaměstnání a schopnost systematicky vykonávat práci, která by byla adekvátní jejím intelektovým schopnostem. Poškozená navštěvuje ordinaci v posledních dvou letech systematicky, obvykle ve frekvenci jednou týdně, poslední návštěva před podáním zprávy proběhla dne 14.9.2015, další návštěva se má uskutečnit dne 21.9.2015. Taktéž psychiatr Katarzyna K. potvrdila, že poškozená dochází na kontroly do psychiatrické ambulance pravidelně každý měsíc, někdy i dvakrát v měsíci. Poslední návštěva proběhla dne 24.8.2015. Psychický stav poškozené je kolísavý, pacientka je depresivní, má pocit křivdy a nepatřičnosti v tomto světě. Evidentní je tendence do sebepoškozování, izoluje se. Bojí se potkat otce, mívá pocity zlosti, nenávisti a viny v důsledku toho, co se stalo. Nenavazuje žádné společenské kontakty, jedině v práci se cítí užitečná - tam na to zapomene, ale stačí vyjít na ulici a vše se vrací. V posledních 18 měsících lékařka nepozoruje zlepšení stavu, jedná se o závažnou duševní poruchu, která vyžaduje dlouholetou psychiatrickou a psychologickou léčbu - zatím s nejistou prognózou.

U hlavního líčení byly čteny také **listinné materiály,** předložené obžalovaným dne 29.9.2015, jež jsou založeny ve spise ve zvláštní složce označené č. l. 312. K těmto materiálům je třeba uvést, že charakter jakéhosi deníčku by mohl mít školní sešit růžové barvy formátu A5, kde je však popsáno pouze pár listů, nijak se nevztahujících k projednávané trestní věci. V dalším předloženém sešitě žluté barvy formátu A5 jsou převážně zápisy ve formě citátů, doplněné fotografiemi oblíbených herců a poznámky školního charakteru, vztahující se např. k plánovanému vyzkoušení či písemným testům. Rovněž předložené barevné fotografie v počtu 7 ks, jež dle názoru obžalovaného mají dokladovat řezné rány na ruce poškozené V. K. již

v době, která předcházela trestné činnosti obžalovaného, dokladují pouze rodinné fotografie poškozené s ostatními sourozenci, a pokud na některých z nich je na pravé ruce poškozené náznak jizev po nějakém poranění, tento nelze přesně specifikovat a nelze přehlédnout, že tyto „jizvičky“ se nacházejí na hřbetní straně ruky, nikoliv na zápěstí (jak by bylo možné v případě sebepoškozování usuzovat). Další předložené kopie údajného deníčku poškozené v šifrovaném jazyce a přepisem tohoto textu ze strany obžalovaného mají pocházet z období května a června 2005 a poškozená zde píše o svém problému s nadváhou a s tím souvisejícími problémy v hodinách tělesné výchovy. Silueta dvou postav (muže a ženy) na FB profilu se jménem Pavly H. nic bližšího nedokládá, když z této fotografie rozhodně nelze příslušné osoby žádným způsobem identifikovat. Z předložených přepisů SMS zpráv vyplývá ta skutečnost, že v měsících dubnu a květnu 2014 Pavla K. řešila svou finanční situaci a běžné problémy denního života (avšak mj. se zmiňuje také o zvýšených sexuálních požadavcích obžalovaného na její osobu a o tom, že ho několikrát posílala do sexuologické poradny).

V závěru dokazování obžalovaný, prostřednictvím své obhájkyně, navrhl dokazování doplnit, a to konfrontací jeho osoby s poškozenou V. K. a vypracováním revizního znaleckého posudku psychiatrického na poškozenou V. K., a to se zaměřením na chorobu paranoidní schizofrenie. Oba návrhy na doplnění dokazování byly soudem zamítnuty, a to z následujících důvodů:

K případné konfrontaci poškozené s obžalovaným je třeba uvést, že obě znalkyně - MUDr. Marie Foltýnová i PhDr. Ludmila Mrkvicová, které poškozenou V. K. v přípravném řízení vyšetřily - shodně ve svém posudku i u hlavního líčení zcela jednoznačně uvedly, že k poškozené je třeba přistupovat jako k zvlášť zranitelné oběti a pokud má být znovu vyslýchána v průběhu soudního řízení, pak je třeba zajistit takové podmínky, které by nezhoršily její psychický stav. Je třeba uvést, že poškozená V. K. byla v průběhu hlavního líčení vyslechnuta, byť v nepřítomnosti obžalovaného, avšak obžalovaný měl možnost v oddělené místnosti sledovat zvukem i obrazem průběh tohoto výslechu a po jeho provedení měl možnost poškozené klást dotazy, čehož však vůbec nevyužil. Dle názoru soudu, pro jakýkoliv opakovaný výslech poškozené či provedení její konfrontace s obžalovaným, nejsou žádné důvody, a proto byl tento návrh na doplnění dokazování zamítnut.

Taktéž druhý návrh - spočívající ve vypracování nového znaleckého posudku psychiatrického na poškozenou - není podložen žádnými relevantními důvody. Znalkyně MUDr. Marie Foltýnová u hlavního líčení podala vyčerpávající odpovědi na všechny položené otázky, a to i ze strany obhájkyně obžalovaného a jednoznačně konstatovala, že v době znaleckého zkoumání i ze zdravotní dokumentace, kterou měla k dispozici při vypracování znaleckého posudku, nebyla u poškozené zjištěna žádná paranoidita a žádné náznaky, které by svědčily pro rozvoj paranoidní schizofrenie. Nelze přehlédnout, že soud navíc vyžádal také aktuální lékařské zprávy ošetřujícího psychiatra i psychologa, které poškozená V. K. navštěvuje a ani v těchto zprávách se zmínka o případném rozvoji paranoidní schizofrenie neobjevuje.

Po provedeném dokazování soud hodnocením důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného Martina K., když bylo zcela jednoznačně prokázáno, že skutek tak, jak je popsán ve výroku

rozsudku, se stal, naplňuje všechny zákonné znaky skutkové podstaty žalovaných trestných činů a je nepochybné, že se tohoto skutku dopustil právě obžalovaný, o jehož plné trestní odpovědnosti nevznikly žádné pochybnosti.

Obžalovaný Martin K. se k věci poprvé vyjádřil až v průběhu hlavního líčení dne 17.8.2015, kdy připustil, že mezi ním a poškozenou V. K. došlo k intimním kontaktům, které spočívaly v masturbaci jeho pohlavního údu ze strany poškozené V. K., kdy on sám ji osahával, avšak k tomuto jednání došlo pouze asi 4-6x v jejich společném bytě a zcela vyloučil větší četnost těchto případů, jakož i jiné sexuální praktiky. Na svou obhajobu dále také uvedl, že k tomuto jednání došlo až v době, kdy poškozené již bylo xxx let, ona sama s tím souhlasila, k ničemu ji nenutil a za tyto „služby“ jí vždy dal nějaké peníze. Tato tvrzení obžalovaného však ve světle dalších provedených důkazů v žádném případě nemohou obstát. Soud vycházel zejména z výpovědi samotné poškozené V. K., která zcela jednoznačně jak v přípravném řízení, tak také v řízení před soudem shodně popsala trestné jednání, kterého se vůči ní dopustil obžalovaný Martin K., a jednoznačně setrvala na tom, že počátek tohoto trestného jednání spadá do období roku 2008, kdy navštěvovala xxx. ročník střední školy a podle toho si tuto skutečnost pamatuje. Poškozená V. K. je narozená xxx a xxx let svého věku tedy dosáhla ke dni xxx. V té době studovala ve xxx. ročníku střední školy, což mj. vyplývá také ze založených listinných důkazů, zejména lékařských zpráv, z nichž je zřejmé, že právě ve xxx. ročníku střední školy (a to konkrétně v červnu 2010) byla z důvodů svých psychických problémů hospitalizována v Psychiatrické léčebně Opava. Z těchto skutečností lze dovodit, že pokud psychické problémy poškozené vygradovaly koncem školního roku v červnu 2010 a již před tím dlouhou dobu navštěvovala školního psychologa poté, kdy se psychické problémy u ní začaly hromadit v důsledku trestného jednání obžalovaného, potvrzuje to výpověď poškozené v tom směru, že k tomuto trestnému jednání muselo dojít daleko dříve, a to v době již před dovršením věku xxx let. Nelze přitom přehlédnout také zcela jednoznačné závěry znalkyň ve vztahu k osobě poškozené V. K., které v průběhu znaleckého vyšetření této poškozené neshledaly sebemenší náznak toho, že by poškozená ke své výpovědi byla někým ovlivňována či manipulována, ani jakýkoliv náznak msty vůči obžalovanému. Jednoznačně znalkyně konstatovaly, že výpověď poškozené se jeví jako popis skutečně prožitých událostí a nebyla u ní zjištěna žádná porucha či choroba, která by měla vliv na její schopnost správně vnímat, pamatovat si a následně reprodukovat prožité událostí. Rovněž nelze přehlédnout, že krátce poté, kdy celá událost vyšla najevo, se obžalovaný „přiznal“ také své manželce Pavle K. a tchýni Evě P., kterým sdělil, že „něco bylo“ a svědkyni Pavle K. konkrétně řekl, že dcera V. držela v ruce jeho „ptáka“. Následně tato svědkyně od své dcery zjistila bližší okolnosti v tom směru, že obžalovaný před ní onanoval, ona sama ho uspokojovala rukou i orálně a taktéž jí několikrát obžalovaný vkládal svůj penis mezi prsa. Rovněž své matce - Julii M. - ve stejné době obžalovaný sdělil, že mezi ním a dcerou V. proběhly v koupelně nějaké dotyky a ačkoliv tuto okolnost svědkyně uvedla ve své výpovědi v přípravném řízení, u hlavního líčení již tvrdila, že ví pouze o tom, že dcera V. vešla obžalovanému do koupelny a nic dalšího se nestalo. Po přečtení příslušné části dřívější výpovědi svědkyně i tuto pasáž potvrdila. Rovněž obhajoba obžalovaného Martina K. v tom směru, že neproběhlo vše tak, jak popisuje poškozená V. K., a vše byla pouze záminka pro to, aby se jeho manželka Pavla K. s ním mohla rozvést, neboť si našla přítele, není podložená žádným konkrétním důkazem. Svědkyně Pavla K. jednoznačně vyloučila, že by důvodem rozpadu manželství byla nějaká nová

známost a naopak uvedla, že manželství a rodina pro ni byla vším, když je sama věřící, mají s obžalovaným šest dětí a nikdy si nedovedla představit, že by se rozváděla. Je také zřejmé, že i poté, kdy se dozvěděla o trestném jednání obžalovaného, nebyla to její iniciativa oznámit vše na policii, ale s obžalovaným se dohodli na tom, že vše vyřeší v kruhu rodiny a rozvedou se. Neuměla si totiž představit, že by mohla dále s obžalovaným žít. Teprve v průběhu řízení o úpravě styku týkající se dalších nezletilých dětí, se o této záležitosti dozvěděly také další osoby - sociální pracovnice, a to z toho důvodu, že chtěla, aby při styku obžalovaného s dalšími nezletilými dětmi byla přítomna další dospělá osoba. Právě teprve na základě těchto skutečností bylo podáno trestní oznámení. Pokud jde o tvrzení obžalovaného, že dcera V. měla psychické problémy již v dřívější době, sebepoškozovala se a své problémy zapisovala do svých deníků, je třeba uvést, že z předložených poznámek poškozené žádné takové konkrétní skutečnosti nevyplývají. Pokud jde o sebepoškozování, toto poškozená ani znalkyním nijak nezatajovala, avšak jednoznačně uváděla, že k němu začalo docházet až v době, kdy již probíhalo trestné jednání ze strany obžalovaného. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že poškozená V. K. také v průběhu výslechu před soudem se nesnažila nad rámec projednávané trestní věci obžalovaného jakkoliv „očernit“, když např. ke konkrétnímu dotazu, jak se k ní obžalovaný choval v dětství uvedla, že otec se k ní v dětství hrubě nechoval, byl spíše hodný a choval se jako jiní rodiče. Násilí ve výchově neuplatňoval. Také při další otázce týkající se toho, zda mezi nimi někdy došlo ke klasickému pohlavnímu styku, jednoznačně poškozená odpověděla, že nikoliv (ačkoliv kladnou odpovědí by mohla obžalovanému ještě více přitížit).

Objektem trestného činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku je právo člověka - ženy i muže - na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Pohlavním stykem je jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností, a to zejména soulož, avšak i jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. např. orální pohlavní styk. Obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy či osahávání genitálií ženy nebo muže a prsou ženy. Takto vymezené jednání směřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele, ale nezáleží na tom, zda k němu v konkrétním případě skutečně dojde. Pokud došlo k pohlavnímu styku ve formě soulože nebo jiného pohlavního styku provedenému srovnatelným způsobem se souloží, je třeba takové jednání pachatele posoudit podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť v případě soulože či jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží, jde o zvlášť přitěžující okolnost podle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, která je naplněna, pokud byl čin spáchán činem uvedeným v odst. 1. Donucením jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání jeho vážně míněného odporu nebo jeho podlehnutí při seznání beznadějnosti kladeného odporu s ohledem na to, že pachatel za použití pohrůžky násilí či násilí nedal žádnou možnost poškozenému odpor projevit. Za bezbrannost ve smyslu § 185 tr. zákoníku se považuje takový stav oběti, ve kterém není, vzhledem k okolnostem, schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, popř. není schopna klást odpor jeho jednání. V případě této skutkové podstaty je pojem bezbrannosti chápán v jejím nejširším smyslu. Použití kvalifikované skutkové podstaty dle ustanovení § 185 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, tj. spáchání takového činu na dítěti, vychází z obecné části

trestního zákoníku, kde je pojem dítě v § 126 tr. zákoníku vymezen tak, že se dítětem rozumí osoba mladší 18 let.

V případě obžalovaného je zcela zřejmé, že právní kvalifikace jeho trestného jednání tak, jak je přesně specifikována ve výroku rozsudku, je dostatečně odůvodněna provedenými důkazy. Zcela nepochybně bylo totiž prokázáno, že v období trvajícím několik let, ve vztahu ke své dceři V. K., využil autority otce i té skutečnosti, že dcera na něm byla finančně závislá a nebyla se schopna účinně hájit jeho jednání a zejména měla pochybnosti o tom, zda situace, ve které se nachází, má nějaké praktické řešení (zřejmě také vlivem prostředí, ve kterém vyrůstala) a současně nechtěla, aby se stejného jednání obžalovaný dopouštěl vůči jejím mladším sestrám, k nimž měla silnou citovou vazbu a ze všech těchto důvodů obžalovaný, za účelem svého vlastního sexuálního uspokojení, poškozenou opakovaně osahával na obnažených prsou a přirození, zasouval jí svůj pohlavní úd mezi prsa, opakovaně ji donutil k tření pohlavního údu až do vyvrcholení, jakož i k felaci jeho pohlavního údu. Jednoznačně je také prokázáno, že trestného jednání se obžalovaný začal dopouštět ještě dříve, než poškozená dosáhla věku xxx let a i po dovršení této věkové hranice v něm pokračoval. Z jednoznačných závěrů znalkyň z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, jakož i z aktuálních lékařských zpráv ve vztahu k poškozené V. K. vyplývá, že v důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která zcela jednoznačně naplňuje kritéria delší dobu trvající poruchy zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. Z tohoto důvodu je také zcela na místě použití kvalifikované skutkové podstaty daného trestného jednání podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.

Jednání obžalovaného současně naplnilo také zákonné znaky přečinu ohrožování výchovy dítěte dle ustanovení § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, neboť z provedených důkazů je zcela zřejmé, že trestného jednání se obžalovaný dopouštěl vůči své vlastní dceři, s níž sdílel společnou domácnost a v počátcích jeho trestného jednání ještě poškozená nedovršila věku xxx let. Objektem tohoto trestného činu je zájem na řádné výchově osob mladších xxx let a předmětem útoku tedy mohou být jen takové osoby. Nemravným životem se při tom rozumí život vedený v rozporu se zásadami morálky, což v daném případě byly sexuální praktiky obžalovaného spočívající v osahávání poškozené i jiných formách pohlavního styku, přičemž bylo zcela jednoznačně prokázáno, že tohoto trestného jednání se dopouštěl z důvodu svého vlastního sexuálního uspokojení, tj. ze zavrženíhodné pohnutky a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu.

Z hlediska subjektivní stránky není pochyb o tom, že obžalovaný Martin K. se trestného jednání dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť způsobem uvedeným v trestním zákoně porušil zájem chráněný takovým zákonem a takové porušení zákona způsobit chtěl. Obžalovaný je přitom osobou, u níž nejsou žádné pochybnosti o plné trestní odpovědnosti a k takovému závěru dospěly také znalkyně, které osobu obžalovaného v rámci trestního řízení vyšetřily. Právě ze závěrů znalkyně - psycholožky - lze dovodit motiv jednání obžalovaného i způsob jeho obhajoby, když tato znalkyně obžalovaného jednoznačně vykresluje jakožto jedince spíše pudově založeného, prosazujícího si naplňování sexuálních potřeb, kdy v oblasti nižších pudů a impulsů dominuje egoismus a tlak na naplňování vlastních potřeb, zatímco potřeby a pocity protistrany má sklon spíše nezohledňovat a bagatelizovat. Taktéž nelze přehlédnout informaci o tom, že lze u obžalovaného

zaznamenat obranné mechanismy, a to pohotovost racionalizovat své jednání, bagatelizovat je a vytěsňovat dopady a skutečný význam svého chování. Obžalovaný se tak brání přiměřenému připuštění si vlastních chyb a selhání a znalkyně nevylučuje ani blokování informací, a to v rámci ochrany své vlastní osoby.

K osobě obžalovaného soud zjistil, že v místě trvalého bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky, v opise rejstříku trestů dosud nemá žádný záznam a má velmi dobré pracovní hodnocení svého zaměstnavatele. Obžalovaný je zaměstnán od konce roku 1990 na Dole Karviná jako horník a je hodnocen jako odborně zdatný pracovník, který je naprosto spolehlivý, má organizační schopnosti a v kolektivu je oblíben.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku, kdy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud posuzoval také povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, jakož i okolnosti, za kterých byl čin spáchán. Zvlášť byla hodnocena také osoba pachatele, míra jeho zavinění a pohnutky, jakož i polehčující a přitěžující okolnosti.

V případě obžalovaného Martina K. je trestní sazba orientována ustanovením § 185 odst. 3 tr. zákoníku a dovoluje uložit trest odnětí svobody v rozpětí od 5 do 12 let. Obžalovanému bylo nutno ukládat trest úhrnný dle zásad uvedených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť byl uznán vinným dvěma trestnými činy. Za této situace soud hodnotil osobu obžalovaného, kdy žádné výrazné přitěžující okolnosti shledány nebyly, na druhou stranu ve prospěch obžalovaného byla vyhodnocena polehčující okolnost dle ustanovení § 41 písm. o) tr. zákoníku, spočívající v tom, že před spácháním trestného činu vedl řádný život. S přihlédnutím k této polehčující okolnosti byl obžalovanému ukládán trest odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby, tj. v trvání 7 roků, když při konkrétní výměře trestu bylo nutno na druhou stranu přihlédnout zejména k té skutečnosti, že obžalovaný se vytýkaného trestného jednání dopustil vůči své vlastní, tj. biologické dceři a pokračoval v něm po dobu několika let. Právě z tohoto důvodu nemohl být trest uložen v nižší výměře, případně na jeho samé spodní hranici. Pro účely výkonu trestu byl obžalovaný ze zákona zařazen do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť nebyly shledány žádné důvody pro jeho zařazení do mírnějšího typu věznice.

V průběhu trestního řízení se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody poškozená zdravotní pojišťovna, tj. Revírní bratrská pokladna Slezská Ostrava, jakož i poškozená V. K. Vzhledem k tomu, že byla prokázána příčinná souvislost mezi protiprávním zaviněným jednáním obžalovaného a vznikem škody, byl v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu obžalovaný zavázán k povinnosti tuto vzniklou škodu uhradit, a to v následujících částkách:

Revírní bratrská pokladna, Zdravotní pojišťovna Slezská Ostrava uplatnila nárok na náhradu škody v celkové výši 202.261,- Kč a výši této náhrady škody řádně doložila již v přípravném řízení. Tomuto poškozenému subjektu proto byla náhrada škody přiznána v plné výši.

Poškozená V. K. uplatnila nárok na náhradu škody v celkové výši 634.605,- Kč zahrnující odškodnění bolestného a rovněž nemajetkovou újmu - ztížení společenského uplatnění a obě požadované částky řádně doložila vypracovaným znaleckým posudkem příslušného znalce. Vzhledem k tomu, že takové vyčíslení škody bylo provedeno v souladu s platnou metodikou Nejvyššího soudu ČR k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění dle § 2958 občanského zákoníku), byla náhrada v této výši akceptována soudem a obžalovaný byl zavázán k povinnosti tuto částku poškozené uhradit. Současně poškozená žádala také úhradu částky ve výši 10.000,- Kč + DPH za náklady, které jí vznikly právě za vypracování doloženého znaleckého posudku. V této částce však byla poškozená se svým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, a to v souladu s ustanovením § 229 odst. 2 tr. řádu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání **do 8 /o s m i / dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněna napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 29.9.2015.

Za správnost vyhotovení:
Bc. Uršula Tůmová

JUDr. Šárka Skalská, v. r.
předsedkyně senátu